

til at foretage de i saa Henseende nødvendige Undersøgelser, for at man kan faa et Grundlag for en saadan Revision af Hjælpekasselovens Bestemmelser, idet der til Kommunerne er udsendt Skemaer til Udfyldning, der udvise blandt andet, i hvor mange Maaneder i Løbet af de sidste to Aar den samme Person har faaet Understøttelse af Hjælpekassen. Naar jeg har faaet disse Oplysninger, synes jeg, at vi have et Grundlag til at foretage en Revision af Hjælpekasseloven, der gør, at man kan drage det rette Skel mellem, hvem der bør være under Hjælpekasserne, og hvem der bør være under Fattigvæsenet. Indtil da vilde jeg sætte Pris paa, at vi kunde blive ved det bestaaende. Noget andet er, hvis Ministeriet bliver spurgt, saa vil det svare, at man ikke kan flytte Personer fra Hjælpekasserne til Fattigvæsenet, thi Hjælpekasserne kunne i Henhold til Loven kun yde Understøttelse til Folk, der ikke faa Fattighjælp.

Hvis det ærede Medlem maatte kunne være tilfredsstillet med, hvad jeg nu har stillet i Udsigt, tror jeg, at vi kunde naa en mere tilfredsstillende Ordning, end hvis vi nu skulle til ved et nyt Cirkulære at sige: De, der nu ere der, kunne blive i Hjælpekasserne, men for Fremtiden kan ingen komme ind. Jeg er for øvrigt enig med det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) i, at der vistnok ikke herefter vil være ret mange, der ville overføre nogen fra Fattigvæsenet til Hjælpekasserne, naar de skønne, at der ikke er Udsigt til, at de kunne faa en Trediedel af Beløbet refunderet, og det vil der jo ikke være.

Ministeren for offentlige Arbejder (Thomas Larsen): Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) omtalte en Bevilling paa 67,200 Kr. til en Udvidelse af Telegraflokalerne og beklagede, at den var optagen, men anerkendte dog Nødvendigheden deraf. Jeg kan om denne Bevilling sige, at jeg er enig i den Betragtning, det ærede Medlem der gjorde gældende. Det er for saa vidt beklageligt, at man skal anvende disse Penge paa den gamle Bygning, men Nødvendigheden deraf er jo utvivlsom, og derfor har jeg heller ikke ment det forsvarligt at undlade at stille Forslag om denne Udvidelse. Den grunder sig paa, at Postvæsenet forlader nogle Lokaler, som saa komme til at staa ledige, og da Telegrafvæsenets Lokaler ere i høj Grad overfyldte og de hygiejniske Forhold der saa slette, at Sygestatistikken

er ret uhyggelig, vil der kunne bødes noget derpaa, naar disse Lokaler tages i Brug. Men det vil jo koste noget; der skal Installationer til, der skal Apparater til Personalets Brug, og der skal tillige laves lidt om paa disse Lokaler, alt dette tilsammen vil medføre denne Udgift af 67,200 Kr. Det ærede Medlem udtalte, at det var beklageligt af den Grund, at disse Penge jo maatte anses for at være spildte, da vi alligevel om kortere eller længere Tid maa gaa til at opføre en ny Telegrafbygning. Nu er Forholdet imidlertid dette, at Pengene ikke ere helt spildte, idet de 25,000 Kr. af denne Sum skulle anvendes til Anskaffelse af nye Apparater, som kunne overflyttes til en ny Telegrafbygning; de 24,000 Kr. af den foreslaaede Sum skulle anvendes til Ledninger og Kabler, og en Del af det vil ogsaa kunne anvendes ved Overflytning til en ny Telegrafbygning, saa man kan ikke sige, at hele Bevillingen er spildt i det Tilfælde, man skal flytte. Men selvfølgelig er der jo Penge her, der saa gaa i Skudermudder, men jeg har ikke anset det for forsvarligt at undlade at stille Forslaget, og det ærede Medlem anerkendte ogsaa Nødvendigheden deraf. — Det ærede Medlem antydede, at en ny Telegrafbygning vilde blive meget dyr, den vilde koste et Par Millioner. Det er rigtigt nok. De tidligere Overvejelser have givet det Resultat, at man ikke vil komme synderlig under den Sum, maaske slet ikke under den. Men det ærede Medlem antydede tillige Muligheden af at anvende Rigsdagsbygningen til Telegrafbygning. Denne Tanke har ikke været mig fremmed. Jeg har ladet Spørgsmaalet undersøge, og det lader til at stille sig ret gunstigt. Telegrafvæsenet siger nemlig, at man vil kunne anvende de to store Sale, Folketingssalen og Landstingssalen, omtrent uden at gøre noget ved dem. Der skal gøres noget ved Udenomslokalerne, der skal bygges en lille Smule, og det er altsammen kalkuleret til 750,000 Kr. Kan man virkelig for en forholdsvis saa lille Sum faa en tidssvarende Telegrafbygning, er det jo en Tanke, som det er værd nærmere at overveje. Men det vil i alt Fald være adskillige Aar, inden det kan ske. Det tidligste Tidspunkt for Rigsdagens Flytning vil jo blive 1916—17, og derfor er det alligevel nødvendigt at bøde paa de usle Forhold, som Telegrafvæsenet arbejder under. Ogsaa ud fra den Betragtning har jeg fundet det nødvendigt at stille Forslag om den nævnte Bevilling.

Endnu har jeg kun tilbage en kort